

1.Stuttgart-Veria-Thessaloniki-Veria

2.Veria-Athen-Sparta-Agios Petros-Sparta-Georgitsi Sparta-Tegea-Veria

3.Veria-Athen-Paralio Astros- Agios Peros- Sparta-Paralio Astros

4.Paralio Astros- Tegea- Zatouna- Loutra- Paralio Astros

5.Paralio Astros- Sparta- Mystras- Nemea- Athen- Lamia- Trikala- Pyli-Ropoto- Arta- KOMMENO- Veria

Πριν φύγουμε από την Σπάρτη για Κομμένο είχαμε κάνει τέσσερα μεγάλα ταξίδια. Εδώ μια μικρή περίληψη.

Veria-Thessaloni

Apostel Paulos in Vera und Melina in Thessaloniki

Gianis in Thessaloniki und Chaitidis mit Frau und Julie in Veria

Mein Agios Petros

Aus Astros kommendder Parnonseite.

Aus Agios Athanasios

Zatouna. Exilort von Theodoralis 1968

Loutra. Das Geburtshaus von Costa-Gavras

MYSTRAS

Tegea. Grigoris Lambrakis

NEMEA

ATHEN

Lamia

ΤΡΙΚΑΛΑ και Ροπωτό στο χωριό των φίλων μας Μόνικα και Κώστα

Μύλος

πανηγύρι

Στον αντάρτη

η Αγία Κυριακή και η Ορεινή Κυβέρνηση

Εδώ έγινε η ορκωμοσία

Βυζαντινή εκκλησία στην Ελάτη.

Όχι για υψηλό φόβους.

15. Αυγούστου. Περιμένοντας την πανσέληνο

Am 16. August verlassen wir Ropoto. Aber die Tür wird immer offen bleiben.

Από το Ροπωτό προς το Κομμένο

Αχελώος. «Κάτω το φράγμα»

Αθαμάνιο. Το χωριό του Αλέξη Τσίπρα

Στο μαρτυρικό χωριό Κομμένο των 317.

Die Namen der 317

Der Bürgermeister von Kommemo Dimitrios Dimos. Ο πρόεδρος του Κομμενου

Günter Baby Sommer

Vlachopanos, Katerina und Günter

Die Darbietung der internationalen Studentengruppe in drei Fotos: von Weiss zur Rot

Τρία στιγμιότυπα από την παράσταση της διεθνούς φοιτητικής ομάδας. Τα άσπρα εσώρουχα βράφηκαν στο αίμα.

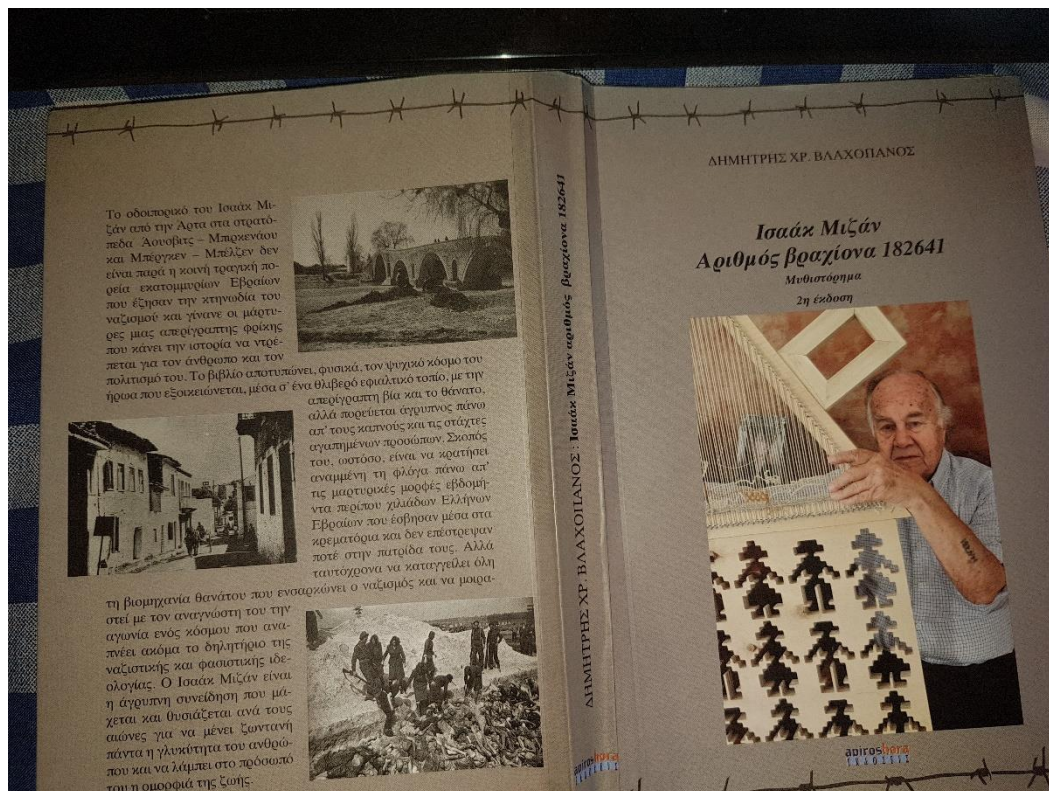
Φωτεινή Παπαχατζή, η διευθύντρια της διεθνούς θεατρικής ομάδας arti-factory, ο Δημήτρης Βλαχοπάνος και ο εγγονός αυτής της «μεγαλόψυχης Γιαγιάς, που έδωσε τόπο στην οργή» και κούτσα-κούτσα πήγε στην συναυλία του Günter Baby Sommer και τραγούδησε όχι ένα μοιρολόι αλλά Το Μοιρολόι.

«Πώς να το εξηγήσω στα παιδιά;» Το δύσκολο έργο του δασκάλου. Ο ίδιος γιός θύματος εδώ μαζί με τον Δημήτρη Βλαχοπάνου.

Δύο Βιβλία του Δημήτρη Βλαχοπάνου.

Zwei Bücher von Dimitrios Vlachopoulos. Zwei Antikriegs-Dokumente. Nie vergessen. Denn das Vergessen eines Verbrechens ist der Beginn seiner Wiederholung.

Δύο αντιπολεμικά βιβλία. Μη ξεχνάτε. Γιατί «η λήθη του κακού είναι η άδεια για την επανάληψή του»

Στο «Αι Κομμένο της άσβεστης μνήμης» περιγράφει ο συγγραφέας τα γεγονότα. Όχι όπως θα μας άρεσαν, αλλά έτσι όπως έγιναν. Γράφει για τον σαδιστή στρατιώτη της Βέρμαχτ που σκότωσε την κοπέλα και κατόπιν την βίασε αλλά και για αυτόν τον στρατιώτη που μπήκε στο σπίτι και πυροβολώντας στον αέρα έδειξε στην πανικοβλημένη οικογένεια τον δρόμο φυγής και της σωτηρίας.

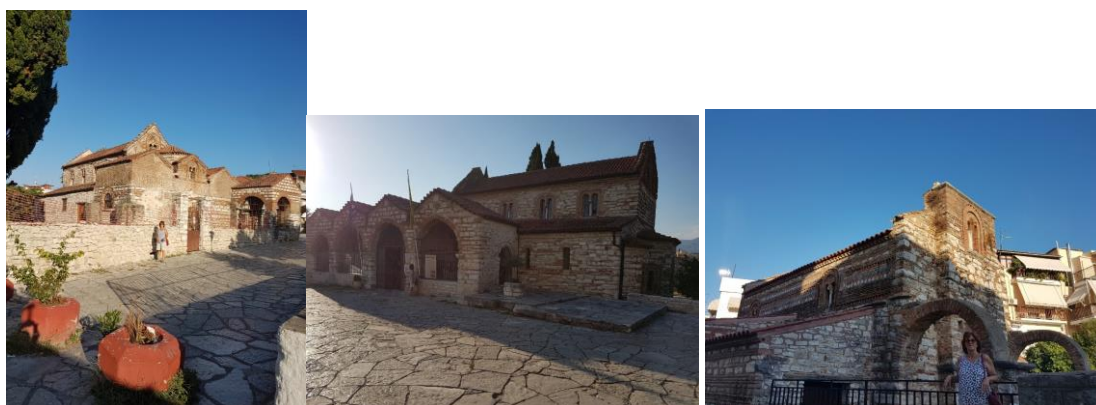
ο Δημήτρης Βλαχοπάνος αναφέρεται και σ αυτά τα γεγονότα που έγιναν πριν και μετά της 16^{ης} Αυγούστου 1943, δηλαδή στην ιστορία της ναζιστικής κατοχής..

Isaak Mizan-KZ-Nummer 182641.

Isaak Mizan aus Arta hat als 17jähriger seine liebste Dimitra totliegend vor ihrem Haus in Kommuno gesehen. Wenige Tage später war er in Ausschwitzt und musste dort selbst die Toten in die brennenden Ofen werfen. Was für eine Tragödie. Diese schien kein Ende zu haben. Nach über 400 Tagen in Krematorium kam er als Überlebende nach Arta zurück. Und da begann die Fortsetzung seiner Tragödie. Nicht nur die Familie war erlöscht. Sein Besitz hatte neue Eigentümer. Und die oft gestellte Frage: „Wieso hast du das alles überlebt und die anderen nicht?“ zerrte an seine Seele. Sein Fazit: „Weder meine liebevollen Eltern noch das Geld meiner Familie, aber auch noch die guten Freunde haben mich von den SS schützen können. Nur in einer Welt des Friedens und der

Freundschaft, der Gerechtigkeit und der Freiheit hat der Mensch eine Zukunft“. Sein Appell, 75 Jahre nach dem Holocaust, an die Jugend von heute: „schafft eine andere Welt, damit irgendwann auch meine Seele zur Ruhe kommt“.

Στην Αρτα

Fyteia